

PARTER OCH DOMSLUT

Dibran Tahiri

Parter

Tilltalad

DIBRAN Halim Tahiri, 19600920-0756
Holmsgatan 3 L, 464 30 Mellerud
Medborgarskap: Upphört Land

Offentlig försvarare
Advokat Hanna Larsson
Advokatbyrån Thomas Bodström & Partners Väst AB
Kungsportsavenyn 22, 411 36 Göteborg

Åklagare

Kammaråklagare Robert Beckard
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Uddevalla
Box 674, 451 24 Uddevalla

Målsägande

1. Lisbet CAMILLA Berglöv Hermansson
2. LINN Sofia Laakso
3. ROSEMARY de Fatima Antonia Simões Andersson
4. JASMINE Jenny Edita Stolpe Mustafa

Målsägandebiträde
Advokat Helena Wising
Advokaterna Bernling, Boberg, Ceder AB
Kungsgatan 9, 462 33 Vänersborg

5. Jenny Eva BIRGITTA Söderquist

Domslut

Brott som Dibran Tahiri döms för

Försök till mord, 2024-10-29, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress	Besöksadress	Expeditionstid	Telefon	E-post
Box 1070 462 28 Vänersborg	Hamngatan 6 Vänersborg	måndag–fredag 08:00–16:00	0521-27 02 00	vanersborgs.tingsratt@dom.se
				Webb www.domstol.se/vanersborgs-tingsratt/

Hot mot tjänsteman (4 tillfällen), 2024-01-26 – 2024-10-21, 17 kap 1 § 1 st brottsbalken

Hot mot tjänsteman (2 tillfällen), 2024-01-26, 17 kap 1 § 1 st och 5 § brottsbalken

Påföljd

Rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning

Rapporterade lagrum

Brott har begåtts under påverkan av allvarlig psykisk störning (30 kap 6 § brottsbalken).

Utvisning

Dibran Tahiri utvisas ur Sverige och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Häktning m.m.

Dibran Tahiri ska vara kvar i häkte tills domen får laga kraft i frågan om påföljd.

Skadestånd

Dibran Tahiri ska betala skadestånd till Jasmine Stolpe Mustafa med 280 000 kr.

Beloppet avser 220 000 kronor för kränkning och 60 000 kronor för sveda och värk. Dibran Tahiri ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 29 oktober 2024.

Dibran Tahiri ska betala skadestånd till Jasmine Stolpe Mustafa med 10 000 kr.

Beloppet avser kränkning. Dibran Tahiri ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 21 oktober 2024.

Dibran Tahiri ska betala skadestånd till Linn Laakso med 10 000 kr.

Beloppet avser kränkning. Dibran Tahiri ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 januari 2024.

Dibran Tahiri ska betala skadestånd till Rosemary Simões Andersson med 10 000 kr.

Beloppet avser kränkning. Dibran Tahiri ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 januari 2024.

Dibran Tahiri ska betala skadestånd till Camilla Berglöv Hermansson med 10 000 kr.

Beloppet avser kränkning. Dibran Tahiri ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 januari 2024.

Dibran Tahiri ska betala skadestånd till Birgitta Söderquist med 10 000 kr. Beloppet avser kränkning. Dibran Tahiri ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 januari 2024.

Förverkande och beslag

I beslag taget keramikföremål förklaras förverkat från Dibran Tahiri enligt 36 kap 9 § brottsbalken (Polismyndigheten, 2024-5000-BG136802, punkt 2). Beslaget ska bestå.

I beslag tagna kniv och knivslida förklaras förverkade från Dibran Tahiri enligt 36 kap 9 § brottsbalken (Polismyndigheten, 2024-5000-BG136186, punkt 1-2). Beslaget ska bestå.

Beslagen av en BH och två tröjor, som tagits i beslag från målsäganden, ska bestå tills domen vinner laga kraft. Det beslagtagna ska därefter återlämnas till målsäganden. (Polismyndigheten, 2024-5000-BG135828, punkt 1, 3 och 4).

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på bild på målsäganden Jasmine Stolpe Mustafas sårskada.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna i läkarintyg, aktbilaga 102, med undantag för s. 1, och rättspsykiatriskt utlåtande, aktbilaga 118, med undantag för s. 1, som lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Dibran Tahiri ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Hanna Larsson ska få ersättning av staten med 123 468 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 90 799 kr arbete
- 7 975 kr tidspillan
- 24 694 kr mervärdesskatt

Helena Wising ska få ersättning av staten med 84 099 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 64 630 kr arbete
- 2 538 kr tidspillan
- 111 kr utlägg
- 16 820 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Dibran Tahiri ska dömas för försök till mord enligt 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 FÖRSÖK TILL MORD (5000-K1345116-24)

Dibran Tahiri har försökt beröva socialsekreteraren Jasmine Stolpe Mustafa livet, genom att upprepade gånger hugga med en kniv mot hennes överkropp samt genom att upprepade gånger tilldela henne slag mot huvudet och ansiktet genom att hålla ett keramikföremål i handen. Det hände den 29 oktober 2024 i socialförvaltningens lokaler på Österrådagatan 13 A i Mellerud, Melleruds kommun. Knivhuggen har orsakat smärta och sårskada i ena bröstet. Slagen med föremålet har orsakat smärta, svullnad, blånad, rodnad och sårskada.

Fara för mordförsökets fullbordan har förelegat eller varit utesluten endast på grund av tillfälliga omständigheter.

Dibran Tahiri har i vart fall genom ovan nämnda handlande gjort sig skyldig till grov misshandel. Detta genom att ha tillfogat målsäganden smärta och kroppsskada. Misshandeln är att bedöma som grov bland annat eftersom gärningen varit potentiellt livsfarlig samt eftersom Dibran Tahiri visat särskild hänsynslöshet och råhet genom att hugga flera hugg med en kniv mot målsägandens överkropp, orsakat henne smärta och skada och även riskerat orsaka skada på vitala organ, samt även genom att han slagit henne med ett keramikföremål i sin hand och tilldelat henne upprepade slag mot huvudet och ansiktet.

Ansvaryrkande i andra hand

Grov misshandel

Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Dibran Tahiri ska dömas för hot mot tjänsteman enligt 17 kap 1 § 1 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

2.1 HOT MOT TJÄNSTEMAN (5000-K1346454-24)

Dibran Tahiri har angripit socialsekreteraren tillika tjänstemannen Jasmine Stolpe Mustafa med hot om våld i hennes myndighetsutövning. Det hände den 21 oktober 2024 i socialförvaltningens lokaler på Österrådagatan 13 A i Mellerud, Melleruds kommun. Dibran Tahiri har härvid till målsäganden upprepade gånger uttalat att hon är en hora och att han skall döda henne. Hoten har uttalats för att tvinga målsäganden till eller hindra henne från en åtgärd i myndighetsutövningen eller för att hämnas för en sådan åtgärd.

Hoten har varit ägnade att hos målsäganden framkalla allvarlig rädsla för hennes säkerhet till person.

Ansvarsyrkande i andra hand

Olaga hot

Åtalspunkt 3

Åklagaren har begärt att Dibran Tahiri ska dömas för hot mot tjänsteman enligt 17 kap 1 § 1 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

3.1 HOT MOT TJÄNSTEMAN (5000-K112555-24)

Dibran Tahiri har angripit socialsekreterarna tillika tjänstemännen Linn Laakso och Rosemary Simões Andersson, samt enhetschefen tillika tjänstemannen Maria Guzman Zuniga, med hot om våld i deras myndighetsutövning. Det hände den 26 januari 2024 på Holmsgatan 3 L, Mellerud, Melleruds kommun då tjänstemännen skulle verkställa ett beslut om LVU. Dibran Tahiri har härvid till målsägandena uttalat att han ska döda dem och alla som varit inblandade i ärendet gällande hans barn, att han kommer att döda alla som varit inblandade i den här orosanmälan ifrån skolan, rektorn och lärare och alla som försöker göra något för att ta hans barn, att han kommer att döda lärarna, dom på skolan, att ingen ska få ta hans barn - eller liknande uttalanden med samma hotfulla innebörd. Hoten har uttalats för att tvinga tjänstemännen till eller hindra dem från en åtgärd i myndighetsutövningen eller för att hämnas för en sådan åtgärd.

Hoten har varit ägnade att hos målsägandena framkalla allvarlig rädsla för deras säkerhet till person.

Ansvarsyrkande i andra hand

Olaga hot

Åtalspunkt 4

Åklagaren har begärt att Dibran Tahiri ska dömas för hot mot tjänsteman enligt 17 kap 1 § 1 st och 5 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

4.1 HOT MOT TJÄNSTEMAN (5000-K112019-24)

Dibran Tahiri har angripit rektorn tillika tjänstemannen Camilla Berglöv Hermansson och förskolläraren tillika tjänstemannen Birgitta Söderquist med hot om våld i deras myndighetsutövning. Det hände den 26 januari

2024 på Holmsgatan 3 L, Mellerud, Melleruds kommun. Dibran Tahiri har härvid till målsägandena i åtalspunkten 3 uttalat de hot som där framgår. Hoten har således inbegripit målsägandena Camilla Berglöv Hermansson och Birgitta Söderquist och hoten har också förmedlats till dem strax efter gärningen. Dibran Tahiri har också haft att räkna med att hoten skulle komma att förmedlas till dem. Hoten har uttalats för att hämnas åtgärd i deras myndighetsutövning.

Hoten har varit ägnade att hos Camilla Berglöv Hermansson och Birgitta Söderquist framkalla allvarlig rädsla för deras säkerhet till person.

Ansvarsyrkande i andra hand

Olaga hot

Utvisning

Åklagaren har begärt att Dibran Tahiri ska utvisas ur Sverige och förbjudas att återvända hit.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Dibran Tahiri ska vara kvar i häkte tills domen får laga kraft i frågan om påföljd.

Skadestånd

Jasmine Stolpe Mustafa har begärt att Dibran Tahiri ska betala skadestånd med 280 000 kr.

Beloppet avser 220 000 kronor för kränkning och 60 000 kronor för sveda och värk. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 29 oktober 2024.

Jasmine Stolpe Mustafa har begärt att Dibran Tahiri ska betala skadestånd med 16 000 kr.

Beloppet avser 15 000 kronor för kränkning och 1 000 kronor för sveda och värk. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den

21 oktober 2024.

Linn Laakso har begärt att Dibran Tahiri ska betala skadestånd med 10 000 kr. Beloppet avser kränkning. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 26 januari 2024.

Rosemary Simões Andersson har begärt att Dibran Tahiri ska betala skadestånd med 20 000 kr. Beloppet avser kränkning. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 26 januari 2024.

Camilla Berglöv Hermansson har begärt att Dibran Tahiri ska betala skadestånd med 12 000 kr. Beloppet avser 10 000 kronor för kränkning och 2 000 kronor för sveda och värk. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 26 januari 2024.

Birgitta Söderquist har begärt att Dibran Tahiri ska betala skadestånd med 12 000 kr. Beloppet avser 10 000 kronor för kränkning och 2 000 kronor för sveda och värk. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 26 januari 2024.

Förverkande och beslag

Åklagaren har begärt att ett keramikföremål förverkas från Dibran Tahiri enligt 36 kap 9 § brottsbalken (Polismyndigheten, 2024-5000-BG136802, punkt 2).

Åklagaren har begärt att en kniv och en knivslida förverkas från Dibran Tahiri enligt 36 kap 9 § brottsbalken (Polismyndigheten, 2024-5000-BG136186, punkt 1-2).

Åklagaren har begärt att beslagen gällande en BH och två tröjor, som tagits i beslag från målsäganden, ska bestå tills domen vinner laga kraft. Det beslagtagna ska därefter återlämnas till målsäganden. (Polismyndigheten, 2024-5000-BG135828, punkt 1, 3 och 4).

SKÄL

Inledning och bakgrund

Dibran Tahiri kom till Sverige 1991 från dåvarande Jugoslavien. Av ett yttrande från Migrationsverket framgår att Dibran Tahiri då ska ha uppvisat en falsk passhandling och att andra dokument han visade upp inte ansågs styrka hans identitet. Migrationsverket beslutade därför i augusti 1992 att Dibran Tahiri skulle avvisas från Sverige. Beslutet inhiberades i april 1994 – på grund av en tillfällig praxisändring med anledning av den då pågående konflikten på Balkan – och Dibran Tahiri beviljades i februari 1995 permanent uppehållstillstånd i Sverige. Såvitt framkommit har han därefter huvudsakligen bott i Sverige, men ska också ha vistats i Kosovo under några perioder. Han har flera vuxna barn från tidigare förhållanden. Han är sedan 2018 gift med en kvinna med serbiskt medborgarskap, med vilken han har en gemensam son, född 2017 (nedan kallad Sonen). Dibran Tahiri är sedan 2022 folkbokförd i Melleruds kommun.

Efter orosanmälningar under hösten 2023 från bland annat Sonens skola beslutades att Sonen skulle omhändertas enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Ärendet prövades i förvaltningsrätten och den 26 januari 2024 skulle omhändertagandet verkställas. Med anledning därav ringde socialtjänsten upp Dibran Tahiri och bokade ett hembesök för att informera om och verkställa omhändertagandet. Dibran Tahiri ska då ha uttalat de hot som anges i åtalspunkterna 3 och 4.

På grund av omhändertagandet av Sonen synes Dibran Tahiri ha fått en mycket negativ inställning till socialtjänsten och har bland annat gjort inlägg på Facebook där han kritiserat bland andra flera av socialsekreterarna som varit involverade i ärendet avseende Sonen.

Dibran Tahiri har också ansökt om ekonomiskt bistånd från kommunen. Jasmine Stolpe Mustafa var handläggare avseende, i vart fall, något ärende avseende ekonomiskt stöd och fattade beslut om att avslå en ansökan om bistånd. Den 21 oktober 2024 besökte Dibran Tahiri oanmält socialtjänstens kontor och träffade då bland andra Jasmine Stolpe Mustafa och hennes chef. Dibran Tahiri ska då ha gjort de uttalanden som anges i åtalspunkten 2.

Med anledning av det nyss nämnda oanmälda besöket bokades ett nytt möte den 28 oktober 2024, vid vilket Dibran Tahiri skulle träffa Jasmine Stolpe Mustafa för att diskutera bistandsfrågan. Vid det mötet ska händelserna som anges i åtalspunkten 1 ha utspelat sig.

Med anledning av att händelserna tidsmässigt utspelat sig i den ovan angivna ordningen kommer tingsrätten nedan att behandla åtalspunkterna i kronologisk ordning.

Utredningen i tingsrätten

Förutom förhör med Dibran Tahiri har på åklagarens begäran målsägandeförhör hållits med Jasmine Stolpe Mustafa (åtalspunkterna 1 och 2), Linn Laakso, Rosemary Simões Andersson, Maria Guzman Zuniga (åtalspunkten 3), Camilla Berglöv Hermansson och Birgitta Söderquist (åtalspunkten 4) samt vittnesförhör med Angelica Olovsson, Refik Pllana, Krister Kronlid (åtalspunkten 1), Marita Johansson (åtalspunkterna 1 och 2) samt Marita Andersson (åtalspunkten 3).

Åklagaren har som övrig bevisning åberopat anmälan, händelserapport, ljudupptagningar SOS-samtal, PM från ingripande polismännen Göran Larsson och Hanna Norrman, beslagsprotokoll jämte foton på beslagtagna kniv, protokoll över brottsplatsundersökning jämte fotografier och analyser, protokoll över materialundersökning av brottsverktyg som den tilltalade använt då han slog

upprepade gånger mot målsägandens huvud och ansikte, protokoll över undersökning av målsägandens kläder jämte foton och analyser, rättskemisk undersökning gällande tilltalad, redovisning från NFC gällande DNA-undersökning av kniv, skadedokumentation gällande målsäganden i form av journalutdrag, rättsintyg och fotografier samt foto över kallelse till det aktuella mötet på socialförvaltningen (åtalspunkten 1), anmälan av hot samt händelse-rapport tre dagar senare gällande polishandreckning, Facebookinlägg från den tilltalade (åtalspunkten 3) samt anmälan (åtalspunkten 4).

Skuldfrågan

Jasmine Stolpe Mustafa har biträtt åtalet.

Dibran Tahiri har förnekat gärningarna.

Åtalspunkterna 3 och 4

Maria Guzman Zuniga har berättat bland annat följande. Hon är enhetschef inom socialtjänsten. Det kom ett beslut från Förvaltningsrätten om omhändertagande enligt LVU av Dibran Tahiris son. Rosemary Simões Andersson, som var handläggare av ärendet, bokade hembesök och hon, Linn Laakso och Rosemary Simões Andersson åkte dit. Dibran Tahiris fru öppnade och bjöd in dem. De satte sig i vardagsrummet och började prata. Dibran Tahiri blev direkt arg och hotfull. Han sade att han skulle döda dem alla tre och alla andra som varit inblandade. Hon bedömde situationen som extremt hotfull och allvarlig och beslutade att de skulle gå. Tanken var att de skulle ta med barnet men att föräldrarna skulle få följa med, det blir bäst när föräldrarna samverkar. Det kändes ganska snabbt att det inte fanns en möjlighet. De fick begära polishandreckning, mötet var på en fredag så det blev på måndagen.

Hon satt ganska lågt på golvet och Dibran Tahiri kom emot henne. Han var jättearg och skrek ”jag ska döda dig, er alla tre, alla som är inblandade”. Han var röd i ansiktet och hade ett högt röstläge, han var svart i ögonen och det gick

inte att få kontakt med honom. Hade de inte tagit sig därifrån hade Dibran Tahiri gått till angrepp. De vet aldrig om det finns vapen i ett hem. De på skolan som är inblandade är rektorn och en lärare som gjort orosanmälan. Hon kontaktade direkt sin chef för polisanmälan och för att samverka med skolan och informera dem om den här situationen som hon uppfattade som extremt allvarlig.

Linn Laakso har berättat bland annat följande. Hon var på kontoret och fick till sig att hon skulle följa med och eventuellt verkställa ett LVU-beslut. De åkte hem till Dibran Tahiri och hans fru och blev inbjudna i vardagsrummet. Maria Guzman Zuniga påbörjade en dialog med Dibran Tahiri och hans fru. Det tog inte lång tid innan Dibran Tahiri gick upp i affekt. Han sade att han skulle döda dem, lärarna på skolan och alla som var inblandade. Han var arg, pratade högt och var spänd och framåtlutad som om han var beredd att gå till handling. Maria Guzman Zuniga försökte agera lågaffektivt och backa men det hjälpte inte. De fick backa ut i hallen och gick därifrån. Hon vet att Dibran Tahiri varit hotfull tidigare, även mot socialsekreterare i andra kommuner. Det var därför de var tre som åkte ut. När de åkte tänkte hon på hur det blev för barnet och mamman efteråt. Hon såg att pojken blev rädd. Hon har också tänkt på dödshotet och vad som kunnat hända. Vid händelsen med Jasmine Stolpe Mustafa såg hon vad Dibran Tahiri var kapabel till och då kom känslorna upp igen.

Rosemary Simões Andersson har berättat bland annat följande. Hon visste som handläggare att det inte skulle vara lätt att informera Dibran Tahiri och dennes fru om LVU-beslutet. Hon pratade med Maria Guzman Zuniga och Linn Laakso om att de skulle följa med. Hon bokade ett hembesök. Till en början var de vänliga, men när Maria Guzman Zuniga började prata om beslutet blev Dibran Tahiri arg och började nästan skrika att han aldrig skulle acceptera det. Han satt först på golvet men sedan ställde han sig upp. Hon kunde se på

hans ögon att han inte var samma person som hon träffat, han var okontrollerbar. Han sade flera gånger att han skulle döda alla och sade till dem att sticka därifrån. Hon blev skrämmd och insåg att han menade att göra något mot dem och att de var i fara. Hon hade mycket kontakt med rektorn och en speciallärare och Dibran Tahiri brukade klaga mycket på dem vid hennes möten med honom. Hon bor i samma kommun och blev orolig att träffa på honom någonstans. Efter händelsen med Jasmine Stolpe Mustafa kom allt tillbaka. Hon har varit med Dibran Tahiri i rum och på hembesök och det hade kunnat hända henne. Hon hörde från en kollega att Dibran Tahiri skrivit om henne på Facebook. Hon tänkte att han hade tänkt göra något mot henne. Hon förstod inte det han skrev om att sova med svin, men en kollega berättade att det betyder att han tycker att hon är smutsig. Det kändes hotfullt.

Camilla Berglöv Hermansson har berättat bland annat följande. Hon är rektor på Dibran Tahiris sons skola. Dibran Tahiris son började i förskoleklass hösten 2023. De hade i det skedet ingen överlämning från BVC då pappan vägrat utlämnande av uppgifter. Hon märkte snabbt utmaningar med barnet. Det var mest Dibran Tahiri som kom på möten. Det var läraren Birgitta Söderquist som hade mest kontakt med Dibran Tahiri, men hon själv observerade och kände oro för att barnet inte fick stimulans och utveckling. Hon gjorde därför sin plikt och gjorde en orosanmälan. Vid middagstid den aktuella dagen ringde socialtjänsten och frågade om barnet var i skolan. Han var inte i skolan och hade inte varit där den veckan. Hon fick information om att det skulle verkställas ett LVU-beslut på eftermiddagen. Senare ringde chefen för individ- och familjeavdelningen och meddelade att det varit turbulent, att det kommit hot, att man backat och att ett nytt försök att verkställa beslutet skulle göras med polis på måndagen. Hon fick höra att Dibran Tahiri varit hotfull mot personal vid besöket och att det uttalats dödshot mot henne och Birgitta Söderquist. Socialtjänsten tog hotet allvarligt. På måndagen hörde de av sig och meddelade att omhändertagandet var utfört med polishandräckning och att det gick bra men att det kom fortsatta hot. Säkerhetssamordnaren gav råd till personal på skolan att inte

gå ensamma ute, inte låta barn gå ensamma och att ha personlarm. Man hade även vakter på skolan. Arbetet fick läggas om mycket för att undvika ensamarbete. Skolan hade också kontakt med polis och fick direktiv. Man tog detta på väldigt stort allvar. Hon tog det även på stort allvar själv eftersom hon vid tidigare möten märkt att Dibran Tahiri var väldigt misstänksam mot myndigheter, att han kände sig förföljd och diskriminerad och att han trodde att skolan och socialtjänsten var i maskopi och hade släktrelationer. Hon upplevde honom som paranoid. Hon har blivit påverkad personligen, och även hennes minderåriga dotter har blivit orolig. Dottern har inte fått gå själv till skolan och har velat veta hur Dibran Tahiri ser ut. Även hennes man har varit påverkad av händelsen.

Birgitta Söderquist har berättat bland annat följande. Vid skolstart hade hon ett möte med Dibran Tahiri, hans fru och son. Inledningsvis kändes det bra och hon var på god fot med Dibran Tahiri som hon träffade nästan varje dag. Under terminen hände mycket som personalen reagerade på, exempelvis att pojken inte talade, inte kunde gå på toaletten själv och inte hade rutiner. Hon började skriva ner det som observerades och lämnade det till rektorn. Orosanmälan gjordes i oktober. Dibran Tahiri kom till skolan med papper från socialen. Relationen mellan dem blev sämre och till sist fick hon skriva ner allt som sades. Dibran Tahiri sade exempelvis att någon dragit ut pojkens tänder och det stämde inte. När han förstod att hon skrivit till rektorn vände han sig totalt mot henne. Han kunde stå utanför skolan och titta in, han filmade och fotograferade och anklagade skolan för att misshandla pojken eftersom han inte ville gå hem. Hon skrev en gång i en skrivelse om pojken att hon ”får kissa honom” i stället för att pojken gick på toaletten själv, och det tolkade Dibran Tahiri som att hon skrev att hon kissar på honom. En dag när pojken inte var där sade rektorn Camilla Berglöv Hermansson att det skulle bli ett omhändertagande klockan tre. Hon fick en orolig känsla i magen. Sedan skrev Camilla Berglöv Hermansson om att det inte blivit något omhändertagande eftersom det blev turbulent. Hon började titta sig om ryggen redan då eftersom hon inte hade en bra känsla om

Dibran Tahiri. Hon fick veta på måndagen via telefon från Camilla Berglöv Hermansson att omhändertagandet var gjort och då fick hon veta att hon mordhotats på fredagen. Hon fick flytta tillfälligt. Hennes man fick följa med henne överallt och hon fick inte vara ute och rastvakta. En gång mötte hon Dibran Tahiri på köpcentret men han såg inte henne. Hon vet inte vad som kunde hänt om han sett henne, men då fick åtminstone hennes man veta hur Dibran Tahiri såg ut. Hon har känt av magont, stress och oro för kollegor som också träffat Dibran Tahiri. Hon fick ett larm, det var vakter och det blev låsta dörrar. Föräldrar till barn på skolan undrade vad som pågick. Dibran Tahiri har kallat henne för ”krimlärare” i ett Facebookinlägg. Hon är fortfarande rädd och får flashbacks till möten med honom när hon sitter i rättsalen.

Dibran Tahiri har berättat bland annat följande. Det stämmer att de var hos honom. Rosemary Simões Andersson ringde, sedan kom hon med två till. Han var inte upprörd. Han sade till dem att sonen var sjuk och hade feber. Han skulle inte säga att han samarbetade när de skulle kidnappa hans son, men han och hans fru tog hand om dem väl när de kom. När han fick veta att de var där för att ta hans son ifrån honom blev han upprörd. De ville ringa upp en tolk och det tog inte lång stund tills mötet avslutades. Han ville få dem därifrån och såg till att de gick. Samtalet pågick i högst fem minuter. Det var Maria Guzman Zuniga han pratade med. Han kände inte henne innan. Han har inte pratat om lärare eller så. Han sade bara till dem att gå ut och sticka därifrån. Han höjde inte rösten. Han var arg på dem men har inte uttalat dödshot eller betett sig hotfullt. De ljuger om det. Det stämmer att han skrivit ett Facebookinlägg. Han har gett in det till Förvaltningsrätten också. Han skrev som han skrev om Rosemary Simões Andersson för att hon var en del av kidnappningen av hans son. Han skrev om Birgitta Söderquist som var hans sons lärare för att hon sade att hon hade kissat på hans son. Han har sett Birgitta Söderquist minst fyra gånger efter händelsen. Han har inte velat hota henne. Han har även sett Rosemary Simões Andersson vid ett tillfälle men har valt att inte träffa henne mer eftersom hon kidnappade hans son.

Den senaste händelsen inträffade på skolan och man hade anmält innan också, på öppna förskolan och tandläkaren, utan anledning. Han var självklart arg eftersom de gjort en anmälan helt grundlöst. Rektorn kände han inte igen, han har pratat med henne fem minuter på sin höjd. Han har sett Birgitta Söderquist flera gånger efter händelsen. Sonen vill träffa de andra barnen på fritids, men de lät inte honom göra det. De förtryckte hans son och gjorde honom illa. Han visste inte att det inte var tillåtet att flytta med sin son. Rektorn sprang direkt till socialen och gjorde en anmälan. Det stämmer inte som det påstås att sonen hade blöja. Sonen cyklade och kunde skriva och prata albanska.

Marita Andersson har berättat bland annat följande. Hon har bott granne med Dibran Tahiri. Hon har en ytterlägenhet i längen och ser vem som kommer och går. Hon har sett honom med sin son och har även sett mamman. Dibran Tahiri skötte sonen och verkade väldigt mån om honom. Hon hälsade alltid på honom. Den här gången började han prata med henne för första gången. Han verkade upprörd och sade att de hade tagit hans barn och att han aldrig mer skulle få se honom. Hon frågade om det och sade att han nog skulle få tillbaka honom. Då sade han ”jag ska döda dem”. Hon sade att man inte kan göra så. Han verkade ledsen, upprörd och lite manisk. Sedan träffades de igen efter någon vecka och då verkade Dibran Tahiri annorlunda och hade svarta glasögon och keps. Han sade att de hade ryckt ut alla tänder på hans barn. Hon sade att de säkert inte gjort det, men han var jättearg och upprepade ”jag ska döda dem, jag ska döda dem”. Hon fick en otrevlig känsla eftersom han verkade så manisk. Sedan såg hon honom ofta med kepsen, glasögon och en stor bag. Han såg skum ut och hon undrade vad det var i väskan, så hon anmälde det till polisen. Hon minns inte säkert när hon träffade honom. Andra gången hon såg honom var några dagar före den 28 februari 2024. Hon uppfattade att de han hotade att döda var förskolepersonal, och att pojken hämtats på förskolan. Hon klappade om honom och sade att han skulle se att det ordnar sig. Han mumlade och hon förstod inte allt. Om hon sagt till polisen att Dibran Tahiri sade att han skulle ta ett automatvapen och skjuta alla så kan det stämma.

Tingsrättens bedömning

Tingsrätten anser att Linn Laakso, Rosemary Simões Andersson och Maria Guzman Zuniga är trovärdiga och att deras uppgifter i allt väsentligt är tillförlitliga. Genom deras uppgifter är det bevisat att Dibran Tahiri gjort de uttalanden som framgår av gärningsbeskrivningarna.

Hoten mot Linn Laakso, Rosemary Simões Andersson och Maria Guzman Zuniga synes ha syftat till att hindra dem från att verkställa förvaltningsrättens beslut att omhänderta Dibran Tahiris för vård enligt LVU. Linn Laakso, Rosemary Simões Andersson och Maria Guzman Zuniga har agerat i sin myndighetsutövning. De objektiva förutsättningarna för att döma Dibran Tahiri för hot mot tjänsteman under åtalpunkten 3 föreligger därmed.

Vad gäller hoten som riktats mot Camilla Berglöv Hermansson och Birgitta Söderquist instämmer tingsrätten i åklagarens bedömning att Dibran Tahiri haft att räkna med att hoten skulle komma att förmedlas till dem. Hoten synes ha uttalats för att hämnas på Camilla Berglöv Hermansson och Birgitta Söderquist för att de gjort orosanmälningar avseende Sonen. Enligt bestämmelsen i 17 kap. 5 § brottsbalken ska bestämmelsen i 17 kap. 1 § brottsbalken tillämpas om någon på sätt som anges där förgriper sig mot en utövare av viss samhällsnyttig funktion i hans eller hennes tjänsteutövning. Med utövare av viss samhällsnyttig funktion avses bland andra utbildningspersonal inom skolväsendet. Hoten har riktats mot Camilla Berglöv Hermansson och Birgitta Söderquist i deras tjänsteutövning och de omfattas således av den nyss nämnda bestämmelsen. De objektiva förutsättningarna för att döma Dibran Tahiri för hot mot tjänsteman även under åtalpunkten 4 föreligger därmed.

Frågan är då om Dibran Tahiri begått gärningarna med uppsåt.

När det gäller frågan om uppsåt konstaterar tingsrätten att Dibran Tahiri, i inhämtat rättspsykiatriskt utlåtande, bedömts i avsevärd grad ha brustit i sin bedömning av, och föreställning om, de sammanhang i vilka nu aktuella gärningar begåtts och att han saknat förmåga att inse gärningarnas innebörd. För att uppsåt ska föreligga krävs bl.a. att gärningsmannen i någon grad är medveten om att han eller hon utfört ett visst handlande. En gärningsman måste i detta avseende ha ett visst mått av basal grundförståelse av det sammanhang och den omgivning där gärningen företas (se rättsfallet NJA 2020 s. 169). Tingsrätten bedömer att utredningen ger stöd för att Dibran Tahiri agerat som han gjort till följd av beslut som gått honom emot. Mot denna bakgrund anser rätten att medvetandekravet är uppfyllt och att Dibran Tahiri har agerat med uppsåt. Han ska därför dömas för fem fall av hot mot tjänsteman under åtalspunkterna 3 och 4.

Åtalspunkterna 1 och 2

Jasmine Stolpe Mustafa har berättat i huvudsak följande. Den 21 oktober 2024 hörde hon från sin kollega Eva att Dibran Tahiri var i receptionen och vägrade gå innan han fick prata med henne och enhetschefen. Hon gick till receptionen och frågade Dibran Tahiri vad han ville. Kollegan Eva och enhetschefen var där. Dibran Tahiri visade bilder på sitt barn och påstod att barnet for illa, men det var inget hon kunde se på bilderna. Hon förklarade att hon inte jobbade med barnärendet. Dibran Tahiri frågade varför han inte fått ekonomiskt bistånd. Hon förklarade att hon kunde hjälpa honom överklaga men det ville han inte. Han började prata om barnärendet igen och hon hänvisade till handläggaren som ansvarar för det. Hon var rädd eftersom han var hotfull och pratade om ett ärende som hon inte hade kännedom om. Han tittade henne rakt i ögonen och sa ”jag ska döda dig”. Enhetschefen frågade om Dibran Tahiri förstod att det kunde uppfattas som ett hot. Dibran Tahiri svarade ”ja, jag ska döda henne”. Enhetschefen uppmanade henne att gå och hon satte sig på sitt

rum. Hon var mycket skrämmd efter att ha blivit hotad till livet. Hon tror att Dibran Tahiri hade en generell ilska mot socialtjänsten och inte kunde skilja på vem som ansvarade för vad.

Inför mötet med Dibran Tahiri var hon jätterädd hela veckan. Hon ville inte ha mötet och försökte påtala det för arbetsledningen. Hon bokade in första socialsekreteraren på mötet men denna visade sig vara ledig och sade att hon inte skulle avboka mötet utan ha det ensam. Den 28 oktober 2024 bröt hon ihop inför kollegorna. Inför mötet bad hon receptionen ha särskild uppsikt och bokade rummet närmast receptionen så att de skulle höra. Hon mötte Dibran Tahiri i receptionen och han uppträdde lugnt.

Under mötet pratade Dibran Tahiri mycket om barnärendet och visade bilder. Hon informerade om att han kunde söka bostadstillägg och att han kunde överklaga avslaget på ekonomiskt bistånd. Dibran Tahiri sade att han inte ville det. Dibran Tahiri lade fram två räkningar och sade ”du ska betala de här, annars vet du vad som händer”. Hon frågade om hon skulle tolka det som en ansökan. Han svarade att det inte var en ansökan utan sade att hon skulle betala det ”nu” och att hon skulle betala allt han fått avslag för. Dibran Tahiri sträckte sig över bordet och hon blev jätterädd och uppfattade honom som väldigt hotfull. Hon försökte sammanfatta mötet och sade att han fick ta kontakt med barnsekreteraren. Mötet hade då pågått 17-20 minuter. Då tog Dibran Tahiri fram kniven och tillhygget. Hon såg kniven först och blev chockad och lamslagen. Hon ställde sig upp och då rörde sig Dibran Tahiri på andra sidan bordet som för att se vart hon skulle springa. Hon sprang genom dörren in till besöksrum 2. Där satt en man hon inte kände igen. Hon sprang för livet till den vanliga ingången till besöksrum 2. Hon vågade inte titta bakåt. Dibran Tahiri kom efter henne. Hon visste inte hur långt bakom henne han var. Hon kom fram till dörren där det är skalskydd och tryckte med sitt passerkort för att öppna den, men eftersom hon hade panik gick det inte och hon tappade passerkortet på golvet. Dibran Tahiri kom bakom henne och hon fick instinkten att vända sig om. Hon

såg Dibran Tahiri i ögonen och höll upp händerna mot ansiktet. Då stack han kniven i hennes bröst. Hon tänkte att det här kan inte ske. Hon såg att det gått igenom tröjan. Dibran Tahiri slog henne i ansiktet med tillhygget och hon kände att det hade vassa piggar. Glasögonen flög iväg. Hon förde upp händerna mot ansiktet och då stack han kniven i hennes bröst igen. Hon förde ner händerna till bröstet och då slog han henne i ansiktet igen. Det var några sekunders paus då han inte slog eller stack, hon vet inte om han hämtade kraft. Hon kröp ihop med kroppen för att skydda sig. Sedan drog kollegan Marita in henne genom dörren till receptionen. Annars tror hon att han hade fortsatt.

Hon skrek att Dibran Tahiri hade en kniv och att de skulle ringa ambulans och polis. Hon fumlade med tröjan för att försöka se såret. Dibran Tahiri stod och tittade genom fönstret så en kollega höll upp ett skynke. Han stod där tills en kollega förde henne till ett arbetsrum. Hon fick en kompress att hålla mot bröstet. Många kollegor hade då anslutit och ringde hennes anhöriga, och hon blev hämtad på bår.

Hon såg att kniven som Dibran Tahiri hade var en mellanstor kniv med svart skaft. Föremålet såg hon inte tydligt men hon såg att det hade piggar och att det var något gult, det måste ha varit remmen. Dibran Tahiri höll antingen i remmen eller hade den lindad runt handen. Slagen träffade med stor kraft. Det var kanske sex slag och de träffade runt ögon, näsa och nedre delen av pannan. Hon kände inte så mycket då på grund av adrenalin men det gjorde jätteont sedan. Hon ska på röntgen för näsan eftersom läkare noterat en skillnad på näsbenet. Det har inte påverkat andningen.

Dibran Tahiri höll kniven riktad uppåt/framåt. Det var två knivhugg i bröstet. Det första träffade så det gick igenom kläderna men hon vet inte om det träffade bröstvävnad. Vid det andra hugget såg hon att det kom blod. Hon har bara en skada och vet inte vilket hugg som gick igenom. Hon minns inte att han för-

sökte sticka mot axeln. Dibran Tahiri sade ingenting från att han tog upp föremålen tills att han stack henne. Han verkade vansinnig. När han tittade in genom glasdörren var hans blick jättearg, vansinnig, och kändes kall och kalkylrande. Hennes känsla var att han undrade om han lyckades beröva henne livet. Hon vet inte om han ville hämnas för avslag, skrämma henne eller både och. Hon uppfattade knivsticken som att han försökte döda henne, de var med jättemycket kraft. Dibran Tahiri har en allmän uppfattning att myndigheter inte är pålitliga. Hon kände sedan tidigare till att han förekommit i ett ärende om våld i nära relation och har påtalat det för arbetsledningen.

Efteråt stack det i bröstet, gjorde ont och kliade. Det läkte inte riktigt som det skulle. Hon hade ont i ansiktet, det kändes som att näsbenet var löst och hon vågade inte klia sig. Det var så i två-tre veckor. Svullnaden satt kvar ca en och en halv vecka. Hon åkte hem till sin mamma och var så rädd att hon inte vågade lämna lägenheten ensam. Hon var mycket rädd första gången hon gick utanför lägenheten och blev rädd när ett litet barn gick bakom henne. Idag varierar det från dag till dag. När hon ser någon som verkar påverkad eller oberäknelig kan hon få en extremt stark rädsla som varar hela dagen. Hon har inte kunnat använda knivar eller se serier med våld. Hon har fått hjälp av en psykolog via företagshälsovården och ska kanske bli remitterad till kris- och traumamottagningen. Hon hade jättesvårt att sova i tre veckor. Antingen hade hon en blackout, sov 12-13 timmar och vaknade utmattad, eller så hade hon mardrömmar om att bli jagad med vassa föremål. De första två veckorna kunde hon när som helst få minnesbilder av att bli huggen med kniv. Hon har återkommande ångest, spänningar på olika ställen i kroppen och mycket huvudvärk. Hon är sjukskriven och psykologen avråder från återgång till arbetet.

Dibran Tahiri har berättat bland annat följande. Han var inte på socialkontoret den 21 oktober. Han gick för att träffa Cajsa, eftersom det stod hennes namn på kallelsen. Han trodde han skulle träffa Cajsa. Han visade bilder på sin son och hur de massakrerat honom. Sonen var hos en rasistfamilj. Han slog Jasmine

Stolpe Mustafa en gång på näsan. Han hade med keramikföremålet. Han satte fast bandet för att hålla i det. Han hade det i handen när han slog Jasmine. Han hade inte tid att sätta fast bandet. Det var handen som träffade näsan. När Jasmine Stolpe Mustafa ramlade tappade hon glasögon och telefon. Han skulle tvinga henne att betala en räkning. Han trodde inte han hade med kniven. Han hann inte springa efter Jasmine Stolpe Mustafa. Hon var fyra meter framför honom. Han såg henne när hon kom till dörren. Hon hade kunnat springa åt andra hållet.

Han var arg på Jasmine Stolpe Mustafa eftersom hon inte har betalat för honom. Jasmine Stolpe Mustafa har skickat hans fru till en våldtäktsman och har gjort så att han och hans fru har separerat. Jasmine Stolpe Mustafa har sagt till frun att hon kan få tillbaka barnet om hon lämnar honom.

Han har keramikföremålet i väskan hela tiden för att försvara sig. Han hade inte med kniven till socialen utan använder den till sin cykel. Han gick fort till socialen och tittade inte om han hade med sig kniven. Han hade en räkning i väskan och skulle visa den för Jasmine Stolpe Mustafa. Han såg då att han hade kniven och tog upp den för att tvinga henne att betala en räkning. Jasmine Stolpe Mustafa sprang på en gång och skrek litegrann. Han följde inte efter utan satt kvar i rummet. Han var aldrig på hennes sida i rummet. Han såg henne i korridoren. Han hade kniven i vänster hand. Han slog Jasmine Stolpe Mustafa vid dörren. Hon kunde inte öppna dörren. Han höll kniven riktad uppåt. Jasmine Stolpe Mustafa ramlade framåt och hamnade på knä. Då ramlade hon på kniven. Han har inte huggit eller stuckit henne. Han tänkte inte döda henne. Han hotade henne inte med kniven.

Om han sade i polisförhör att han skulle slå och döda Jasmine och alla som tagits hans son och att han skulle hämnas sin son så var det för att han hade huvudvärk. Han är arg på socialen för att de tagit hans son och är arg på Jasmine

Stolpe Mustafa för att hon inte har betalat hans mat. De gick för långt. De utreder hela tiden och gör ingenting. Jasmine Stolpe Mustafa har ljugit om att han slagit flera gånger med föremålet. Receptionen har ljugit. Vittnet Krister är från Åmåls familjerätt. Han var på socialen den 18 september och den 18 oktober. Det stämmer inte att han sade till kvinnan som arbetade på Coop att han skulle döda alla på socialtjänsten.

Angelica Olovsson har berättat i huvudsak följande. Hon jobbar på Coop i Mellerud. Lördagen den 26 oktober 2024 var Dibran Tahiri inne och handlade. Dibran Tahiri handlade ofta där, sade alltid hej men småpratade aldrig. Den här gången pratade han mycket. Han pratade om att han blivit av med sitt barn, inte fick pengar från socialen och inte kunde betala hyran. Han var väldigt ledsen och hon tyckte synd om honom men förstod inte vad det handlade om. Han sade att han hatade myndigheterna för att de hade tagit hans barn, att varken socialen eller hans vuxna barn hjälpte honom med pengar, och att han skulle ”döda alla på soc”. Hon tog det inte på allvar då. Om hon har sagt till polisen att Dibran Tahiri sade att det inte fanns något alternativ så stämmer det. Hon trodde att han kanske skulle göra något mot sig själv men trodde inte att han skulle göra något annat. Hon reagerade inte mycket på det då. Han pratade om allt möjligt, mycket och länge, och sedan gick han hem. Han kom tillbaka på söndagen den 28 oktober 2024. Då visade han bilder på sitt barn och hade med ett papper från socialtjänsten. Han gav henne pappret men hon kunde inte med att läsa det. På en bild åkte pojken bil och på en annan var han barfota på en lekplats. Dibran Tahiri sade att pojken inte hade några skor och mådde jättedåligt. Det var inte det hon såg på bilderna. På söndagen uttalade han inget hot men sade att han hatade alla myndigheter som kidnappat hans son.

Refik Pllana har berättat i huvudsak följande. Han var med på telefon som tolk vid mötet. Han presenterade sig och Jasmine Stolpe Mustafa nämnde namnet på klienten, Dibran Tahiri. Han pratade ganska bra svenska. Det pratades om

räkningar och utbetalningar som inte gjorts och en ansökan till Försäkringskassan som inte gjorts. Dibran Tahiri hade fått avslag från socialen och fick besked att han måste ansöka till Försäkringskassan. Dibran Tahiri talade svenska så han tolkade inte hela tiden. Samtalet inleddes lugnt men blev hetsigt. Dibran Tahiri upprepade hela tiden saker som ”du ska betala, du måste betala, du vet vad jag kan göra, du vet vad jag ska göra med dig, betala annars vet du vad jag kan göra”. Han uppfattade det som hotfullt. Det talades om en son och omhändertagande. Jasmine Stolpe Mustafa sade att det var en annan handläggare som var ansvarig. Det var obehagligt att vara med på telefon. Han såg inte vad som hände men hotbilden kändes i luften. Han upplevde Jasmine Stolpe Mustafa som bedövad. Som tolk kan man inte lägga sig i med egna ord i samtalet, men när han hörde hoten och hur rädd Jasmine Stolpe Mustafa var sade han ”avlägsna dig därifrån”. Hon svarade inte. Cirka 20 minuter in i mötet blev det tyst och helt plötsligt hörde han Jasmine Stolpe Mustafa skrika ett skärande skrik. Han kan inte få ut det ur huvudet. Sedan blev det tyst men telefonen var fortfarande på. Han fick inget svar när han ropade. Han parkerade samtalet och ringde 112. Dibran Tahiri kallade Jasmine Stolpe Mustafa hora, slampa och annat under mötet. Om han sagt till polisen att det kändes som att Dibran Tahiri kommit dit för att skada någon så stämmer det.

Krister Kronlid har berättat i huvudsak följande. Han besökte socialförvaltningen i tjänsten och lånade samtalsrum 2 för att träffa en klient, men klienten kom inte. Från rummet intill hörde han en eskalerande agitation från någon som blev mer och mer upprörd. Det var en manligt röst som ökade i tonläge och röstvolym. Efter en stund slogs dörren upp och det sprang ut en ung kvinna som skrek, grät och var uppriven. Efter henne sprang en man med kniv i handen. Mannen sprang 2-3 meter bakom kvinnan. Mannen var under medellängd med krulligt hår, skägg, tunna byxor och tunn jacka. Kniven var lodrätt riktad ner mot golvet. Mannen sprang inte men han skyndade sig. Om han sagt i polisförhör att mannen sprang så kan det stämma men han sprang i så fall i makligt tempo. Mannen var fullt fokuserad på den flyende kvinnan. Han sparkade

till med foten mot en stol för att begränsa mannens framfart men det påverkade inte mannen. Han satt förstenad och hörde hur det bankades och slogs och en dörr slogs igen. Gärningsmannen var kvar i korridoren. Han bad personal kontakta ambulans och polis. Personalen var upprörd. Mannen stod kvar i korridoren och tittade genom glasdörren där personalen tog hand om kvinnan. Mannen hade fri sikt mot kvinnan tills någon skylde henne. Det var många som hjälpte kvinnan men hon skrek mycket och verkade ha ont och vara skräckslagen. Mannen såg blek och chockad ut och hade en ”tusenmilablick”, som om han tittade men inte såg något. Han var innanför skalskyddet då och kan inte bedöma om mannen fortfarande höll i kniven. Om han sagt till polisen att mannen fortfarande höll i kniven så stämmer det. Mannen stod med hängande armar ner mot golvet. Han mötte upp polis och ambulans och följde med polisen in i korridoren. Mannen gjorde som polisen sade och greps.

Marita Johansson har berättat bland annat följande. Hon är kollega med Jasmine Stolpe Mustafa. Den 21 oktober 2024 kom Dibran Tahiri till socialkontoret. Hon satt i receptionen med sin kollega Eva. Dibran Tahiri frågade efter Jasmine. De hämtade enhetschefen Christina och Jasmine. Enhetschefen försökte förklara Jasmines roll och Jasmine försökte förklara avslaget Dibran Tahiri fått. Det började med frågor, sedan ökades frustrationen hos Dibran Tahiri och saker blandades ihop. Jasmine förklarade att hon inte kunde hjälpa honom med barnärendet och försökte styra tillbaka till biståndsärendet och förklarade att hon kunde hjälpa honom söka bidrag. Dibran Tahiri var väldigt upprörd och kallade dem för fascist och hora. Dibran Tahiri sa ”jag ska döda dig” till Jasmine. Enhetschefen sade åt honom att man inte får säga så och sade åt Jasmine att gå därifrån.

Jasmine var jätteupprörd efteråt, pratade öppet på kontoret om händelsen och sade att den skulle polisanmälas. Jasmine berättade att Dibran Tahiri var kallad till ett nytt möte den 29 oktober 2024 och var väldigt orolig och ville inte ha mötet ensam. Hon sade till Jasmine att inte ha mötet ensam. Jasmine kände inte

att hon fick stöttning från ledningen, försökte på olika sätt att få till stånd ett möte tillsammans med en kollega men fick inte det. Jasmine byggde upp en oro och var jätteledsen måndagen före mötet. Hon sade att Jasmine kunde träffa Dibran Tahiri i receptionen, men Jasmine var tvungen att ta ett besöksrum. Hon sade då till Jasmine att hon skulle sitta i receptionen och inte gå och fika, och att Jasmine skulle ta med ett larm. Där hon sitter i receptionen ser hon inte besöksrummen.

Hon hörde att det smällde till, tumult och dörrar som öppnades. Hon skrek till sin kollega att nu händer det något. Hon såg att Dibran Tahiri tryckt upp Jasmine i ett hörn och matade slag mot Jasmines ansikte och att Jasmines glasögon flög av. Jasmine skrek, försökte skydda sig med armarna mot ansiktet och tappade passerkort och telefon. Hon såg något i Dibran Tahiris hand som var pastellfärgat, orange eller rosa. Hon uppfattade att han slog hårt. Om hon sade till polisen att det var flera slag så stämmer det. Slagen träffade i ansiktet eftersom glasögonen flög. Hon sprang fram och öppnade dörren till korridoren där Jasmine befann sig. Dörren öppnades inåt och Jasmine ramlade in samtidigt som hon drog in Jasmine. Jasmine skrek ”han stack mig med kniv”. Hon ropade till kollegorna eftersom hon såg att Jasmines passerkort låg på golvet och Dibran Tahiri hade kunnat ta sig in. Hon stod och höll i dörren eftersom passerkortet låg på fel sida av dörren. Dibran Tahiri ställde sig och tittade in mot Jasmine. Hon uppfattade honom som avstängd. Då såg hon att kniven låg på golvet en halvmeter från Dibran Tahiri. Hon såg honom inte hålla i kniven. Det var en morakniv med svart handtag. En kollega ställde sig och höll en jacka framför Jasmine tills de kunde flytta henne.

Tingsrättens bedömning

Tingsrätten anser att Jasmine Stolpe Mustafa, liksom Marita Johansson, Angelica Olovsson, Refik Pllana samt Krister Kronlid är trovärdiga och att deras uppgifter i allt väsentligt är tillförlitliga. Jasmine Stolpe Mustafa har lämnat en

utförlig berättelse om händelserna. Hennes uppgifter vinner starkt stöd av såväl de hörda vittnena som av den tekniska och den medicinska bevisningen. Jasmine Stolpe Mustafas uppgifter ska därför läggas till grund för tingsrättens bedömning. Det är därigenom bevisat dels att Dibran Tahiri vid besöket i socialförvaltningens kontor den 21 oktober 2024 gjorde de uttalanden som framgår under åtalspunkten 2, dels att han vid besöket i socialförvaltningens kontor den 29 oktober 2024 utdelat i vart fall två hugg med kniv mot Jasmine Stolpe Mustafas överkropp samt utdelat upprepade slag mot hennes huvud och ansikte med ett keramikföremål.

Liksom vad avser händelserna under åtalspunkterna 3 och 4 anser tingsrätten att medvetandekravet är uppfyllt och att Dibran Tahiri således har agerat med uppsåt.

Vad först gäller åtalspunkten 2 synes uttalandena ha gjorts för att hämnas beslut som fattats av socialförvaltningen avseende Sonen och/eller Dibran Tahiris avslagna ansökan om ekonomiskt bistånd och/eller möjligen för att tvinga Jasmine Stolpe Mustafa att bevilja ekonomiskt bistånd. Åtalet är därmed styrkt och gärningen ska bedömas som hot mot tjänsteman.

Vad gäller åtalspunkten 3 har Dibran Tahiri erkänt att han utdelade slag mot henne med keramikföremålet, men förnekat att han skulle ha huggit henne med kniven utan uppgett att Jasmine Stolpe Mustafa ramlat mot kniven. Tingsrätten anser att Dibran Tahiris uppgifter är motbevisade genom dels Jasmine Stolpe Mustafas uppgifter dels Marita Johanssons uppgifter. Det ska härvid särskilt noteras att Marita Johansson uppgett att Jasmine Stolpe Mustafa ramlade in genom "skalskyddsdörren" då hon öppnade den. Av uppgifterna framgår att Jasmine Stolpe Mustafa var vänd mot Dibran Tahiri och hade ryggen mot dörren. Att Jasmine Stolpe Mustafa skulle ramla in bakåt genom dörren då den öppnades överensstämmer inte med det händelseförlopp Dibran Tahiri uppgett, enligt vilket Jasmine Stolpe Mustafa skulle ha fallit framåt och landat på Dibran

Tahiris kniv. Tingsrätten anser således att det är bevisat att knivhuggen utdelats med uppsåt.

Av rättsintyget framgår att det fanns tecken på skarpt våld mot Jasmine Stolpe Mustafas högra bröst med en ytlig sårskada intill vårtgården, att undersökningsfynden starkt talar för att skadan orsakats av skarpt våld samt att dess placering och utseende talar för att den uppkommit i samband med den beskrivna händelsen där Jasmine Stolpe Mustafa ska ha blivit huggen i bröstet med en kniv av en annan person. Vidare anges att skadorna inte har varit av livshotande karaktär och det inte föreligger någon risk för eventuella framtida fysiska men annat än ärrbildning i huden.

Åklagaren har, trots att de fysiska skadorna varit begränsade, valt att åtala för försök till mord. En förutsättning för att en gärning ska bedömas som försök till brott är att det har förelegat fara för att gärningen skulle leda till brottets fullbordan, eller att sådan fara endast på grund av tillfälliga omständigheter har varit utesluten. Faran ska ha varit konkret såvitt avser effekten av gärningen, i detta fall att Jasmine Stolpe Mustafa skulle avlida. Bedömningen ska göras på rent objektiva grunder.

Som nämnts ovan har knivhuggen, varav endast ett synes ha gått igenom kläder och trängt in i Jasmine Stolpe Mustafas högra bröst, inte lett till någon allvarligare eller livshotande skada. Emellertid är skadeutfallet vid våld med skärande och stickande vapen i regel godtyckligt, särskilt då det riktas mot bålerna eller andra vitala delar av kroppen där det exempelvis finns stora blodkärl. Av såväl Jasmine Stolpe Mustafas som Marita Johanssons uppgifter framgår att händelseförloppet avbröts genom att Marita Johansson öppnade dörren till korridoren och lyckades dra in Jasmine Stolpe Mustafa innanför skalskyddet. Tingsrätten anser att Dibran Tahiris agerande varit sådant att det får bedömas ha förelegat en tydlig risk för att han skulle ha utdelat ytterligare knivhugg mot Jasmine

Stolpe Mustafa om inte Marita Johansson lyckats dra in Jasmine Stolpe Mustafa i skydd. Sannolikheten för att ytterligare knivhugg skulle ha utdelats och att sådana skulle kunna ta så illa att Jasmine Stolpe Mustafa avlidit bedöms av tingsrätten ha varit så stor att det förelåg en konkret fara för Jasmine Stolpe Mustafas liv.

En ytterligare förutsättning för försöksansvar är att Dibran Tahiri insett risken för att Jasmine Stolpe Mustafa skulle kunna avlida till följd av angreppen. Det finns ingenting som tyder på annat än att Dibran Tahiri förstod att knivangrepp av det aktuella slaget innebär livsfara.

Dibran Tahiri har medvetet tagit med en kniv till mötet och använt den för att angripa Jasmine Stolpe Mustafa, en person han, endast en dryg vecka före den aktuella händelsen, hotat att döda. Detta talar för att Dibran Tahiri handlat med s.k. avsiktsuppsåt, dvs. i avsikt att döda Jasmine Stolpe Mustafa, eller att han skulle ha handlat som han gjorde även om han hade insett att döden varit praktiskt taget oundviklig som en följd av handlandet, s.k. insiktsuppsåt. Bedömningen av uppsåtsfrågor är emellertid komplicerad och särskilda svårigheter föreligger när gärningen inte är ett fullbordat brott och uppsåtet således påstås sträcka sig utöver det faktiska händelseförloppet. En viss osäkerhet föreligger därför huruvida avsiktsuppsåt eller insiktsuppsåt verkligen förelegat. Tingsrätten anser att det därför finns anledning att även bedöma huruvida Dibran Tahiri agerat med s.k. likgiltighetsuppsåt.

Innebörden av likgiltighetsuppsåt är att gärningsmannen vid gärningstillfället ska ha varit likgiltig till förverkligandet av effekten i den meningen att effekten då inte utgjorde ett för honom eller henne relevant skäl för att avstå från gärningen. Det är dock inte tillräckligt att gärningsmannen har varit likgiltig i den meningen att han eller hon har handlat trots insikt om att gärningen innebar fara för en viss effekt, utan därutöver krävs i princip att gärningsmannen har kalkylerat med effektens förverkligande utan att detta har påverkat dennes

handlande (se rättsfallet NJA 2011 s. 563). Med hänsyn till Dibran Tahiris agerande att angripa Jasmine Stolpe Mustafa med kniv, i kombination med att han uttalat uttryckliga dödshot mot Jasmine Stolpe Mustafa anser tingsrätten att detta med sådan styrka talar för att Dibran Tahiri varit likgiltig för att Jasmine Stolpe Mustafa skulle dö att han i vart fall ska anses ha agerat med likgiltighetsuppsåt. Åtalet är därmed styrkt och gärningen ska bedömas som försök till mord.

Påföljd

Dibran Tahiri döms för försök till mord samt sex fall av hot mot tjänsteman. Tingsrätten anser att det samlade straffvärdet för brottsligheten uppgår till fängelse 10 år.

Dibran Tahiri förekommer under ett avsnitt i belastningsregistret avseende kontaktförbud meddelat med anledning av de i detta mål aktuella händelserna.

Frivården har inkommit med yttrande enligt lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. Av yttrandet framgår att Dibran Tahiri inte velat medverka i utredningen.

Tingsrätten har därefter inhämtat ett intyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m., enligt vilket det kunde misstänkas att Dibran Tahiri såväl vid gärningen som vid undersökningstillfället kunde misstänkas lida av en allvarlig psykisk störning. Enligt intyget förelåg skäl för rättspsykiatrisk undersökning för ställningstagande till frågan om fängelseförbud, liksom för ställningstagande till frågan om rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap. 3 § brottsbalken.

Dibran Tahiri har under handläggningen genomgått en rättspsykiatrisk undersökning. Av utlåtandet framgår bl.a. att Dibran Tahiri har begått de aktuella gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att han vid tiden för undersökningen alltså led av en sådan störning samt att han till följd av

bl.a. sitt psykiska tillstånd har behov av psykiatrisk vård som är förenad med frihetsberövande och annat tvång.

Dibran Tahiri får inte dömas till fängelse utifrån sitt hälsotillstånd. Med hänsyn till det rättspsykiatriska utlåtandet ska Dibran Tahiri dömas till rättspsykiatrisk vård. Eftersom det till följd av den psykiska störningen finns risk för att han återfaller i brottslighet av allvarligt slag ska vården vara förenad med särskild utskrivningsprövning.

Skadestånd

Dibran Tahiri har motsatt sig skadeståndsyrkandena.

Linn Laaksos, Rosemary Simões Anderssons, Camilla Berglöv Hermanssons och Birgitta Söderquists skadeståndsyrkanden

Med hänsyn till tingsrättens bedömning av skuldfrågan är Dibran Tahiri skyldig att ersätta Linn Laakso, Rosemary Simões Andersson, Camilla Berglöv Hermansson och Birgitta Söderquist för skador och kränkning som uppkommit till följd av brottet. Samtliga har utsatts för dödshot. Tingsrätten anser att hoten inneburit en allvarlig kränkning av målsägandena och att kränkningersättning ska utgå till var och en av dem med skäliga 10 000 kr.

När det gäller ersättning för sveda och värk kan sådan ersättning utgå för fysiskt och psykiskt lidande av övergående natur under akut sjuktid. För att ersättningsgill personskada ska föreligga krävs att en medicinskt påvisbar effekt föreligger. Det är den drabbade som ska styrka sin skada. Enligt tingsrättens bedömning saknas tillräcklig utredning för att Camilla Berglöv Hermansson och Birgitta Söderquist ska tillerkännas ersättning för sveda och värk.

Jasmine Stolpe Mustafas skadeståndsyrkande

Med hänsyn till tingsrättens bedömning av skuldfrågan är Dibran Tahiri skyldig att ersätta även Jasmine Stolpe Mustafa för skador och kränkning som uppkommit till följd av brotten. Tingsrätten anser att kränkningssersättning under åtalspunkten 2 ska utgå med skäliga 10 000 kr samt att yrkad kränkningssersättning under åtalspunkten 1, med hänsyn till de högre belopp som gäller efter ändringarna i skadeståndslagen 2022, är skälig.

Tingsrätten anser vidare att det är uppenbart att händelsen under åtalspunkten 1 orsakat Jasmine Stolpe Mustafa akut såväl fysiskt som psykiskt lidande och att yrkat belopp för sveda och värk är skäligt.

Beslag och förverkande

Yrkandena om bevisbeslag och förverkande är lagligt grundade och ska bifallas.

Utvisning

Dibran Tahiri har motsatt sig utvisningsyrkandet.

Dibran Tahiri är medborgare i Kosovo och därmed inte EES-medborgare. Han är inte heller familjemedlem till en EES-medborgare. Han döms till fängelse för brott som har ett straffvärde på mer än sex månader. Det finns därmed förutsättningar för utvisning enligt 8 a kap. 1 § utlänningslagen.

Vid bedömningen av om en utlänning ska utvisas enligt 8 a kap. 1 § utlänningslagen ska domstolen, enligt 2 § i samma kapitel, ta hänsyn till utlänningens anknytning till Sverige. Det ska då särskilt beaktas i vilken utsträckning som utlänningen har etablerat sig i det svenska samhället. Om utlänningen har barn i Sverige ska barnets behov av kontakt med honom eller henne, hur kontakten har varit och hur den skulle påverkas om utlänningen utvisades också

särskilt beaktas. Även utlänningens övriga familjeförhållanden ska särskilt beaktas.

Av yttrande från Migrationsverket framgår att hinder inte bedöms föreligga för utvisning av Dibran Tahiri. Innehållet i övrigt i yttrandet har i huvudsak redovisats ovan under avsnittet inledning och bakgrund.

Melleruds kommun har yttrat sig. Av yttrandet framgår att Dibran Tahiri och Sonen för närvarande inte har någon kontakt med varandra och att det inte finns något planerat umgänge inom den närmaste tiden. Bedömningen som gäller tills vidare är att det inte är för barnets bästa att ett umgänge sker. Dock anger kommunen att man inte utesluter möjligheten till umgänge mellan barnet och Dibran Tahiri i framtiden. Den bedömningen sägs dock inte göras för närvarande utan kommer att göras om/när frågan åter blir aktuell.

En hel del ytterligare information framkommer ur det rättspsykiatriska utlåtandet. Av information i detta framgår bland annat att Dibran Tahiri och hans dåvarande familj, sedan familjen kom till Sverige, flyttade ofta och att Dibran Tahiri aldrig riktigt har etablerat sig på arbetsmarknaden, utan försörjt sig genom sjukersättningar och via socialtjänsten. Det framgår vidare att han dömdes för brott vid några tillfällen och skilde sig i början av 2000-talet. År 2006 ansökte Dibran Tahiri om svenskt medborgarskap. Han nekades med anledning av att han hade skuldsaldo, var brottsmisstänkt, hade visat bristande vilja att fullfölja sina förpliktelser mot det allmänna samt inte uppfyllt krav på hederligt levnadssätt. Han erfor sedermera fysiska besvär, psykisk ohälsa och har varit sjukskriven sedan tjugotalet år. Under de senaste åren har Dibran Tahiri bott i Mellerud med sin nuvarande hustru och deras son som föddes 2017. Det anges att tillvaron har präglats av utanförskap och parets oförmåga att ta hand om sonen, vilken tvångsomhändertogs i januari 2024. Paret separerade i juni 2024 och Dibran Tahiris hustru erhöll bistånd i form av skyddat boende. Några av Dibran Tahiris vuxna barn bor i Sverige. Han uppges ha viss kontakt med dem

via sociala medier, men inte ha träffat dem på flera år. Hans äldsta dotter uppges bo i Kosovo.

Dibran Tahiri har vistats i Sverige under mycket lång tid och har haft permanent uppehållstillstånd sedan ca trettio år. Som framgått av redovisningen ovan synes han dock aldrig riktigt ha lyckats etablera sig i Sverige med egen försörjning och sysselsättning. Han och hans nuvarande hustru har separerat och deras son har omhändertagits för vård enligt LVU. Dibran Tahiri har för närvarande inget umgänge med sonen och något sådant är inte heller planerat. Dessa omständigheter får därför begränsad betydelse vid vägningen av skälen som talar för respektive mot utvisning. Detsamma gäller förhållandet att Dibran Tahiri har vuxna barn i landet.

I förarbetena till bestämmelsen i 8 a kap. 2 § utlänningslagen anges att vid avvägningen bör domstolen se särskilt allvarligt på brott av viss karaktär, se Prop. 2021/22:224 s 127. Det gäller bland annat allvarlig våldsbrottslighet. Ju högre straffvärdet är desto starkare måste anknytningen vara för att utvisning inte ska ske. När straffvärdet vida överstiger straffvärdegränsen om sex månader anges att utgångspunkten bör vara att utvisning ska ske om inte mycket starka skäl talar i motsatt riktning. Så kan bl.a. vara fallet om avlägsnandet skulle innebära ett avsevärt ingrepp i utlänningens familjeliv som går utöver det ingrepp som en utvisning regelmässigt innebär för den som t.ex. är gift eller har barn i landet.

Med hänsyn till det mycket höga straffvärdet och att Dibran Tahiri döms för allvarlig våldsbrottslighet anser tingsrätten att skälen som talar mot en utvisning inte överväger de skäl som talar för utvisning.

Dibran Tahiri ska därför utvisas. Med hänsyn till det höga straffvärdet ska återreseförbudet inte tidsbegränsas.

Häktning

Då det finns risk för att Dibran Tahiri på fri fot fortsätter att begå brott eller att han avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff ska han kvarstanna i häkte till dess den rättspsykiatriska vården får påbörjas enligt vad som föreskrivs i 7 § lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård.

Övriga frågor

Dibran Tahiri ska betala lagstadgad avgift enligt lagen om brottsofferfond.

Med hänsyn till Dibran Tahiris ekonomiska förhållanden och den påföljd han döms till ska staten svara för kostnaderna för målsägandebiträdet och försvararen.

RÄTTEN

F.d. rådmannen Anders Björk samt nämndemän.

Digitalt signerad av f.d. rådmannen Anders Björk

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Vänersborgs tingsrätt senast **den 28 februari 2025**. Överklagandet ska vara skriftligt. Vänersborgs tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten för Västra Sverige.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Vänersborgs tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Vänersborgs tingsrätt. Tänk på att

skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Vänersborgs tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten för Västra Sverige.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten för Västra Sverige skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten för Västra Sverige tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Vänersborgs tingsrätt eller Hovrätten för Västra Sverige om du har frågor.